

De Tao van Gnosis

In de oude wereld geloofden mensen
dat kennis en waarheid hetzelfde waren.

Dus verzamelden zij:

boeken,

theorieën,

leringen

en verklaringen over het leven.

Hun bibliotheken werden groter.

Hun gesprekken werden slimmer.

Maar hun harten bleven vaak onveranderd.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is gnosis?"

De meester nam hem mee

naar een oude tempel.

In het midden stond een brandende lamp.

"Vertel mij," zei de meester,

"wat weet je over vuur?"

De leerling sprak over:

warmte,

licht,

verbranding

en energie.

Hij had veel geleerd.

De meester luisterde aandachtig.

Daarna hield hij de hand van de leerling

dicht bij de vlam.

De leerling voelde onmiddellijk de warmte.

"Wat weet je nu?" vroeg de meester.

De leerling glimlachte.

"Nu weet ik het niet alleen..."

Hij keek naar de vlam.

"...nu ervaar ik het."

De meester knikte.

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

spreken over liefde zonder liefde te voelen,

spreken over God zonder God te zoeken,

spreken over bewustzijn zonder bewust te leven.

Iedereen kende woorden.

Weinigen kenden de werkelijkheid

achter de woorden.

"Waarom verwarren mensen kennis met inzicht?" vroeg hij.

De meester keek naar een man

die een kaart van een land bestudeerde

maar nooit op reis ging.

"Omdat kennis veilig is."
De wind streek zacht door de straat.
"Zij blijft in het hoofd."
Hij keek naar de horizon.
"Maar gnosis vraagt betrokkenheid."
De leerling dacht lang na.
"Wat is dan het verschil?"
De meester wees naar de maan.
"Wanneer iemand naar de maan wijst..."
Hij keek naar de vinger.
"...bestuderen de meesten de vinger."
Daarna keek hij omhoog.
"Maar de zoeker van gnosis
kijkt naar de maan."
De leerling werd stil.
Voor het eerst voelde hij
wat de meester bedoelde.
De avond viel langzaam.
Toen sprak de meester:
"De geleerde mens zegt:
'Ik weet.'"
Hij keek naar de lamp in de tempel.
"De zoeker zegt:
'Ik wil begrijpen.'"
Daarna keek hij diep in de ogen van de leerling.
"Maar de mens van gnosis zegt:
'Ik wil ervaren wat waar is.'"
De wind bewoog zacht door de nacht.
"Want gnosis is geen verzameling ideeën."
Hij wees naar het vuur.
"Het is een directe ontmoeting
met de werkelijkheid."
De leerling keek naar de vlam.
En voor het eerst begreep hij:
dat sommige waarheden
niet geleerd kunnen worden.
Zij moeten worden geleefd.

Kennis vertelt over het pad.
Begrip ziet het pad.
Maar gnosis bewandelt het pad.
Want waarheid wordt pas wijsheid
wanneer zij niet alleen wordt gedacht,
maar ervaren.
En wat werkelijk ervaren wordt,
hoeft nooit meer geloofd te worden.

